

Nr 93

Av herrar **Lothigius** och **Enarsson**, *angående underlaget vid beräkning av värdeminskningsskatt avdrag beträffande skogsvägar.*

(Lika lydande med motion nr 72 i Första kammaren)

Enligt 20 § kommunalskattelagen får från bruttointäkterna av särskild förvärvskälla avdrag göras för alla omkostnader under beskattningsåret för intäkternas förvärvande och bibehållande. Samtidigt gäller att avdrag icke medges för förvärvskällans förvärvande eller för dess utvidgning och förbättring. Genom den utvidgning av inkomstbegreppet vid försäljning av fastighet som beslöts av 1967 års riksdag försvann till viss del motivet till nämnda avdragsförbud.

I den promemoria av den 28 december 1960 som låg till grund för 1962 års riksdagsbeslut rörande rätt till avdrag för värdeminskning å täckdikningsanläggningar och skogsvägar vid beräkning av inkomst av jordbruksfastighet framhölls att utbyggnaden av skogsbilvägnätet mer och mer får karaktären av driftkostnad, nödvändig för inkomstens förvärvande och bibehållande. Sedan år 1962 har i riksdagen vid ett flertal tillfällen frågan om ökat avskrivningsunderlag för skogsvägar behandlats i anledning av väckta motioner.

Före år 1962 gällde enligt praxis att avdrag ej medgavs för kostnader för anläggande av skogsväg av mera varaktig beskaffenhet. Genom beslut vid 1962 års riksdag — på grundval av förslag i proposition nr 56 — infördes de nuvarande bestämmelserna om rätt till avdrag för värdeminskning på skogsvägar.

Vid remissbehandlingen av de sakkunnigas förslag som låg till grund för propositionen ansåg över fyrtio remissinstanser att rätten till avskrivning borde avse en större andel av anläggningkostnaden än den tredjedel som de sakkunniga föreslagit. Hit hörde bl. a. lantbruksstyrelsen, skogsvårdsstyrelserna i Uppsala, Jönköpings, Kronobergs och Kopparbergs län, Kooperativa förbundet, Sveriges industriförbund, skogsstyrelsen, domänstyrelsen samt statens skogsforskningsinstitut.

Enligt 22 § 1 mom. kommunalskattelagen och punkt 2 b av anvisningarna till 22 § samma lag får vid beräkning av nettointäkt av jordbruksfastighet en tredjedel av kostnaden för anläggning eller förbättring av skogsväg avskrivas med tio procent för år räknat under tio på varandra föl-

jande år, oavsett att anläggningens varaktighetstid är längre eller kortare än tio år. Har den skattskyldige erhållit bidrag för väganläggningen, medges värdeminskningssavdrag endast för den del av anläggningskostnaden som den skattskyldige själv bestritt. Någon rätt att förskjuta outnyttjade värdeminskningssavdrag till senare beskattningsår föreligger inte. Om fastighet övergått till ny ägare genom köp, byte eller därmed jämförligt fång, får den tidigare ägaren det år fastigheten avyttras på en gång åtnjuta avdrag för vad som återstår oavskrivet i beskattningshänseende av kostnaden.

I övriga fall då fastighet övergått till ny ägare, exempelvis genom arv eller gåva, får den nye ägaren övertaga den tidigare ägarens avskrivningsplan och således tillgodoföra sig de värdeminskningssavdrag som skulle ha tillkommit den förre ägaren, om denne fortfarande ägt fastigheten. Dessa avskrivningsregler gäller endast de permanenta skogsvägarna.

Kostnaden för tillfälliga vägar av så enkel beskaffenhet att de sannolikt får växa igen sedan de använts för en hyggesverksamhet får enligt praxis avdragas som driftkostnad.

Arrendator åtnjuter omedelbar avdragsrätt, oavsett fråga är om reparation eller nyanläggning eller omläggning av skogsväg. Han beskattas för eventuell ersättning från jordägaren för skogsväggkostnaden vid arrendets frånträädande.

Under senare år har en allt längre driven mekanisering av avverkningar och virkestransporter liksom kravet på förbättrade arbetsförhållanden för skogsarbetarna alltmer ökat behovet av permanenta skogsbilvägar. Den kraftigt minskande flottningen i älvarna medför att behovet av nya skogsvägar ökar. Av samma skäl kan man vänta sig en stark intensifiering av lastbilstrafiken på redan befintliga vägar. Ett betydande investeringsbehov inom väglösa skogsområden återstår således fortfarande. Tillfredsställande skogsbilvägar kan sägas vara en nödvändighet för att skogsindustrin i hårdnande internationell konkurrens skall kunna upprätthålla en god lönsamhet.

Vid tidpunkten för införandet av nu gällande regler om avskrivning på skogsvägar gällde att överlåtelse av fast egendom i princip betraktades som skattefri kapitalomsättning. Härav följer att varken den ursprungliga anskaffningskostnaden för egendomen eller kostnaden för dess förbättring kan medges till avdrag. Med hänsyn härtill förefaller de nu gällande reglerna skäligen. Emellertid har genom beslut av 1967 års riksdag en evig kapitalvinstbeskattning beträffande fastighet införts. Således beskattas numera vinst vid avyttring av fastighet oavsett innehavstidens längd. Därmed har grunden för gällande avdragsförbud för anskaffnings- och förbättringskostnad ryckts undan. Anledning finns därför att ompröva nuvarande uppfattning att endast en tredjedel av anläggningskostnaden får avskriv-
vas.

Med hänsyn till vad som ovan redovisats talar starka skäl för att avskrivningsunderlaget i fråga om skogsvägar bör omfatta väsentligt större del av anläggningskostnaderna än vad som medges enligt gällande bestämmelser. Vi anser därför att ett avskrivningsunderlag för skogsvägar motsvarande två tredjedelar av anläggningskostnaden skulle innebära en i förhållande till de faktiska kostnaderna skälig och riktig beskattningsregel.

En sådan reformering av avskrivningsreglerna behöver inte medföra minskning av skatteinkomsterna. Ett ökat skogsvägbyggnade betyder att avverkningsvärdet höjs, och därmed stiger också skatteinkomsterna från skogsbruket. Det är ingalunda osannolikt att denna inkomstökning mer än väl uppväger den inkomstminskning, som blir följderna av den av oss föreslagna vidgången av avskrivningsunderlaget.

Åberopande det anförda hemställer vi,
att riksdagen måtte antaga följande

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse av 35 § 4 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

Härigenom förordnas att punkt 2 av anvisningarna till 22 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370) skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

Anvisningar

till 22 §

2. a. Avdrag medgives — — — till 29 §).

Såsom för — — — nödig bostadsbyggnad.

Fasta maskiner — — — första stycket.

Därest inkomst — — — om jordbruksfastighet.

b. Avdrag medgives i form av årliga värdeminskningsavdrag för sådan kostnad för täckdikningsanläggning som bestritts av den skattskyldige och avser arbete, vilket utförts under tid han ägt fastigheten och vilket icke utgjort reparation eller underhåll. Avdraget skall beräknas enligt avskrivningsplan och för år räknat utgöra tio procent av kostnaden, ändå att anläggningens varaktighetstid är längre eller kortare än tio år. Motsvarande skall gälla i fråga om kostnad för skogsväg, dock att endast *två tredjedelar* av sådan kostnad må utgöra underlag vid beräkandet av de årliga värdeminskningsavdragen.

Stockholm den 21 januari 1969

Carl-Wilh. Lothigius (m)

Arvid Enarsson (m)